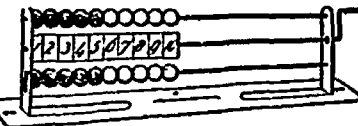

ONDERWIJS

Een nieuw Telraam

Mej. C. L. van der Vlies, te Slidrecht, heeft als hoofdlijks leerhulpmiddel bij het eerste onderwijs in het tellen en rekenen een nieuw telraam vervaardigd, dat naar haar meening, bij het aanschuifelijks onderwijs aan eerstbeginnenden in het tellen en rekenen nieuwe perspectieven opent. Deze dagen zal een model met circulaire aan alle hoofden van scholen L. O. in ons land worden toegezonden.

De ontwerper acht het groote voordeel op het oude telraam hierin gelegen, dat tusschen de rekens balletjes een draaibaar schijfje is aangebracht, waarop de cijfers 1-10 staan geschreven, zoodat de leerling op het gewenscht bogenblijk de hoeveelheid en het cijfer, dat die hoeveelheid voorstelt, kan zien.

Wij bepalen ons tot deze mededeeling een cliché van het toestelletje, aan meer bezogende krachten uit de praktijk overlatende, of het toestelletje werkelijk een verbetering van het oude telraam is.

De N.V. Radiofabriek en Ingenieursbureau voorheen Van der Helm en Bloemsma alhier hebben het apparaatje goed en goedkoop uitgeveerd.

Gymnasiastencongressen

Prof. dr. G. v. d. Leeuw, Groningen, dr. C. J. Vinkesteijn, Den Haag, prof. R. Casimir, Den Haag, prof. dr. D. Cohen, Amsterdam en dr. M. Engers, Zwolle, hebben aan de rectoren der Gymnasia en Lycia in Nederland een brief gezonden in hun kwaliteit van commissie van advies der Ned. Gymnastiastens-Federatie.

Deze commissie heeft in haar jongste vergadering de klachten onder ogen gezien, die waren gepubliceerd naar aanleiding van het in de Kerstavante te Alkmaar gehouden Gymnastiastencongres van deze congressen in het algemeen. Zij had zich door bemiddeling van enkele van haar leden van te voren door een zoo uitgebreid mogelijk onderzoek op de hoogte gesteld van alles, wat er bij dit en bij enkele voorgaande congressen is geschied en heeft naar aanleiding daarvan in een bijeenkomst met vertegenwoordigers van de Gymnastiastens-Federatie haar wenschen voor volgende congressen kenbaar gemaakt.

Uitvoerig worden de klachten besproken en alle ontzenuwd, waarna de commissie met de volgende voorstellen is gekomen:
De commissie heeft het bestuur der Nederlandsche Gymnastiastens-Federatie geadviseerd en op dit advies ook volledige instemming gevonden, omtrent de navolgende punten:
1. de Gymnastiastencongressen zullen blijven bestaan;

2. de congressen zullen voornamelijk gewijd zijn aan artistieke en intellectuele prestaties der leden zelf en aan sportwedstrijden;
3. oud-leden der Federatie hebben geen toegang tot het congres, behoudens de 6 genoemde;

4. aan den Rector van het Gymnasium of het Lyceum in de plaats, waar een congres zal worden gehouden, zal worden verzocht bij het geheele congres-gebeurtenis te zijn en of van meer der docenten te verzoeken deze taak op zich te nemen. Kan een Rector aan dit verzoek niet voldoen, zoo zal het congres worden gehouden in een andere plaats, waar de Rector bereid is dit verzoek in te willigen;

5. het programma van het congres zal van te voren worden besproken met een der leden der commissie; voorloopig heeft dr. M. Engers zich bereid verklaard deze taak op zich te nemen;

6. twee oud-leden van het bestuur zullen ter wille der continuïteit bij de bestuurswisseling telkens opnieuw als bestuursleden optreden, doch niet de functie van voorzitter en secretaris vervullen. Deze twee oud-bestuursleden zullen de congressen geheel bijwonen;

7. een feestelijkheid of uitvoering van het congres zal langer duren dan 2 uur. De bestuursleden zullen vooraf overleg met de gastheeren zoodoort mogelijk zorg dragen, dat de congressen daarna onmiddellijk naar hun verblijf terugkeeren.

VICTORIA-WATER
NATUURLIJK BRONWATER
sterkrijke, opwekkende en gezonde drank.

FEUILLETON

HET SPINNEWEBKASTEEL

door J. S. FLETCHER.

„Dan doe je vermoedelijk beter met nu ook nog eens te gaan kijken”, zei de dokter. „Ik vermoed, dat je wel iets zult vinden. Een plaats waar men binnengedrongen is. Je zult bovendien vermoedelijk goed doen met je chef van een ander op de hoogte te stellen. Maar hier, wacht even”, zeide hij tot den politie-agent, die op het punt stond om heen te gaan: „help mij eens even, laten we hem eens even op tafel leggen.”

Ten slotte hielpen wij allen even om het lijk op de moole oude tafel te leggen, die in het midden van de bibliotheek stond. De dokter legde er een kleed overheen, dat hij uit een der kasten haalde.

„Een verder onderzoek van de kleeding en zoo zullen we nu maar uitstellen tot de inspecteur van politie er is. Dat kunnen we beter aan hen overlaten. Zoo, dus jullie zijn er absoluut van overtuigd, Tapp en Middleton, dat dit het lijk is van den man, dien gij gekend hebt als Humphrey Starke, den directen erfgename van wijlen Lord Stretthedale. Zijt gij beiden daar absoluut zeker van?”

Dan zoo het mij toch niet verwonderen als Mr. Humphrey Starke, toen hij naar dit kasteel ging op deze geheimzinnige wijze en bijkaar in dit huis heeft ingebroken, niet zoo hebben geweten, dat zijn ook dood was en hij dus in zijn rechten zou treden.”

„Maar niemand wist dat”, zeide ik, „niemand ten minste hier in Engeland sinds gisterenmorgen. Wij, Farbrake en Saunders, waren de eersten, die het wisten.”

De dokter keek mij ernstig aan. „Zoo, is u van hen, en de eerste mededeeling kreeg u gisteren? Maar deze arme jongen is naar

Twee-spraak

Het stichten van bijzondere scholen.

Het volgende is ontleend van De Bode, orgaan van den Bond van Nederlandsche Onderwijzers:
Vreemdeeling: Kunt u me, heel in het kort, aangeven, hoe men nu het land moet aanleggen, om een school te stichten voor rekening der openbare kassen, en te daarna in stand te houden voor rekening derzelfde kassen? Ik heb daarover een en ander gehoord, maar 't is me duister gebleven.

Hollander: 't is een beetje moeilijk op 't ogenblik, er is een herziening aanhangig, en men zegt, dat wel tamelijk-wel vaststaat, hoe die herziening zoude zien.

Vreemdeeling: Ik kom graag thuis met de nieuwste gegevens over u land. Hoe zal het worden, wanneer die herziening door-gaat?

Hollander: Dat is het gauwste met een voorbeeld duidelijk gemaakt. Onderstel, we zijn in een gemeente met minder dan 25000 zielen. Welnu, iemand die een eigen school voor gemeenschapsgeleed wil stichten en in stand houden, begint met een vereeniging te stichten, bijvoorbeeld met zijn buurman en z'n zoon. Het driemanschap stuurt een briefje naar de Raad, en verzoekt om medewerking voor het bouwen van een school voor vijftig leerlingen. De Raad moet dan de medewerking verlenen.

Vreemdeeling: Mocht hij dat?

Hollander: Ja, ik was juist geweest, als ik gezegd had, het driemanschap konmaken, met een briefje de Raad, medewerking te verlenen. Want weigeren mag niet: aan de voorwaarden is voldaan; weigert de Raad toch, dan wordt hij eenvoudig gekoninkandeerd, mee te werken, door de hogere autoriteiten. O ja, ik vergat nog één voorwaarde, het driemanschap moet zich bereid verklaren, wanneer 't zaakje doorgaat, dertig procent van de bouw-
kosten als waarborgsom te storten.

Vreemdeeling: Als ja, waarborgsom; dus te wagen er kapitaal aan?

Hollander: Wacht even: dat kapitaal kunnen ze overal lenen, bijvoorbeeld bij een aannemersfirma, of door bemiddeling van een aannemersfirma; de gemeente geeft er een zeer goede rente voor, een half procent meer dan de geldende rentevoet.

Vreemdeeling: Maar als de school mislukt, als er geen leerlingen komen — dan is dat waarborgsom toch verbruikt?

Hollander: U zegt het goed: als. Maar de waarborgsom loopt pas gevaar na acht jaar. En dus gaat ons driemanschap z'n gang. De gemeente betaalt de bouw van 't schoolje. Laat ons zeggen: met twee lokalen, en naar de eis van tegenwoordig. Betaalt de neubouwen, de aan te schaffen meubelen, de drie-manschap stelt een leerkraan aan, een „hoofd”, het Rijk betaalt het salaris. Er komen bijvoorbeeld tien leerlingen....

Vreemdeeling: Hè? En 't Rijk betaalt het hoofd? En de waarborgsom....

Hollander: Acht jaar lang betaalt het Rijk het hoofdsalaris, en blijft de waarborgsom onaangestast. Maar dan wordt het gevaarlijk. Het driemanschap gaat rekenen. Hoeveel leerlingen er de laatste twee jaar waren. Zijn de vijftig bereikt (dan is er inmiddels een tweede leerkraan voor Rijkrekening aange-steld), en laat het zich aanzien, dat de vijftig blijven, dan kan men doorgaan met z'n schoolje. De openbare kas betaalt alles — de waarborgsom blijft z'n behoorlijke rente opbrengen. 't is alleen de kwestie: 't leerlingenaantal in de gaten houden, om het bijtijds te zien aankomen, wanneer het over drie jaar beneden de vijftig zal dalen.

Vreemdeeling: Ja — maar wanneer nu na acht jaar uw driemanschap merkt, de vijftig niet te halen?

Hollander: Nou, dan schrijven ze een briefje: we hebben ons vergist, we geven het op, we willen van 't zaakje af. Ze geven 't schoolje met alles wat er in is, aan de gemeente terug — ontslaan de leerkraan, en rekenen af: krijgen hun volle waarborgsom terug.

Vreemdeeling: En die arme leerkraan...
Hollander: Komt op wachtgeld. Krijgt eerst een vol jaar z'n salaris van 't Rijk, en daarna minstens 9 jaar 65 procent. De „vereniging” wordt ontbonden. Maar ons driemanschap richt een nieuwe op. Die stuurt een briefje naar de Raad; complimenten, en dat ze een schoolje willen oprichten. Of de Raad maar dokken wil. De Raad biedt het vrijgekomen schoolgebouw aan. Nou, vooruit, ons driemanschap zal er genoeg mee nemen — maar de eerste inrichting moet wat royaler dan dat oude boeltje, dat al 8 jaar gebruikt is, hoor. De oude leerkraan, of wat ook te denken, krachten, als ze in de flank vallen bij ons driemanschap, worden na een paar maanden rentieren, weer aangesteld. De leerlingen worden weer terug-
gezonden....

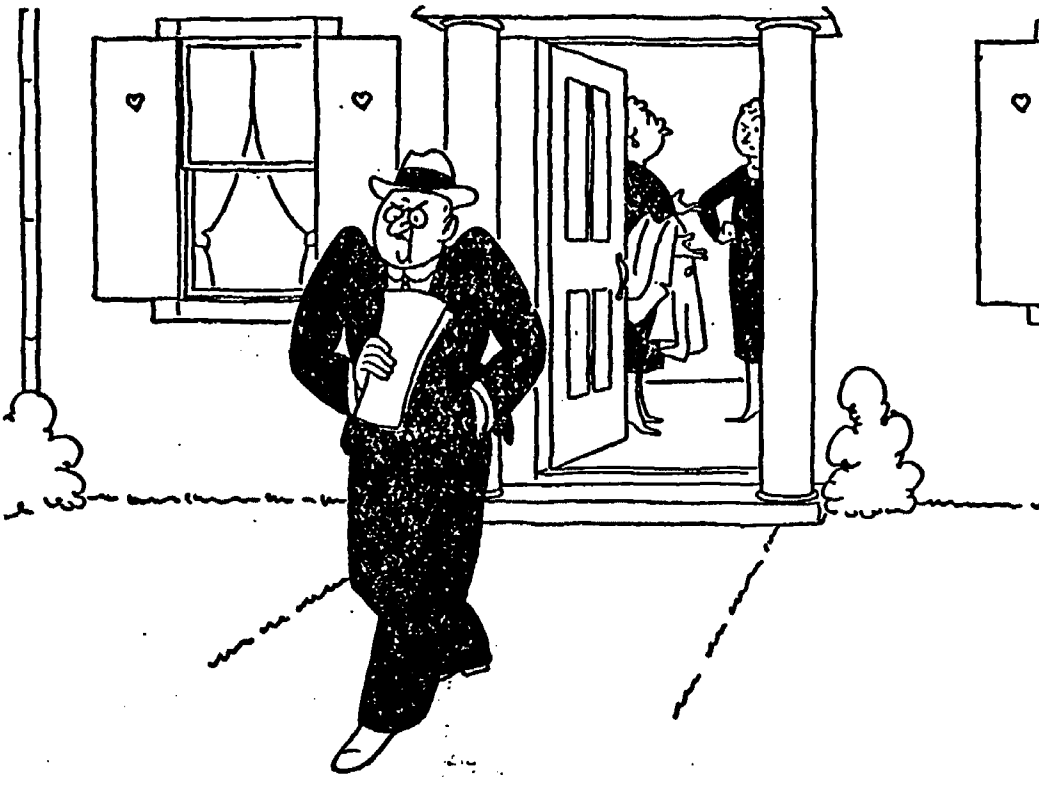
Vreemdeeling: Waar hebben die gedurende die maanden gezeten?

Hollander: Op de openbare school. Die hebben 'n maand of wat de openbare school gedsorgansien....

Vreemdeeling: En... de waarborgsom?

Hollander: 't Zaakje dat de gemeente afstaat, wordt geschat. En ons driemanschap stort weer een waarborgsom van dertig procent, natuurlijk een lagere dan die van de „vroegeren”

DE MINUUT DIE EEN JAAR SCHIJNT TE DUREN

Als je eerst al je welsprekendheid en daarna het aplomb van je mannelijk gezag hebt doen gelden, om door te zetten, dat je zonder jas zouden uitgaan en als je dan plots bemerkte, dat 't weer veel guurder is, dan het moest zijn en als je dan om der wille van je prestige niet meer terug kunt....

vereniging. Nou, en dan kan een nieuwe kans gevangd worden van acht jaar. En lukt het dan niet — dan maar weer likwidieren, weer schoonmaken — en een derde periode van acht jaar begonnen....

Vreemdeeling: En... kan dit werkelijk wét worden?

Hollander: Men zegt het. Op het ogenblik is het nog maar een voorstel. Van een commissie die naar bezuiniging moest denken. Wilt u nog meer weten?

Vreemdeeling: Ja, nog één ding. Die waarborgsom — die geeft een bepaalde rente. Maar als nu de rentevoet daalt?

Hollander: Wel, dan konventent ons driemanschap zijn eigen leninkje, en blijft van de waarborgsom de hoge rente trekken; slikt zo een lief dutje.

Vreemdeeling: Maar de rentevoet kan ook stijgen, en dan heeft de vereniging een strop....

Hollander: Ho maar. Dan likwidieren men. En begint na 'n maand of wat opnieuw, met een nieuwe waarborgsom.

Vreemdeeling: Neem me niet kwalijk, maar als weigering lijkt me dit gekkenwerk.

Hollander: Mij ook. Maar 't heft: bezuiniging.

— De Raad van Haarlem heeft benoemd tot leeraren aan het gemeentelijk lyceum: voor wis- en natuurkunde dr. J. Spijkerboer te Bussum; voor den cursus 1931-1932 voor Nederlandsche taal de heer M. B. Teipje te Laren; voor de Fransche taal de heer P. de Jong te Tiel; voor de Engelsche taal de heer G. Comello te Haarlem.

Umv. examens.

ROTTERDAM. — Handelshoogschool. — Doctoraal examen handelswetenschap de heer H. van Velden.

AMSTERDAM. — Bevorderd tot arts de heer H. Smil, geboren te Giethoorn; eerste gedeelte arts-examen de heer W. J. G. Nieuwen, van Hengelo.

DELFT. — Technische Hoogeschool. Bevorderd tot doctor in de technische wetenschap, na verdediging van een proefschrift, getiteld: Bereiding van organische zuurchloriden uit lithoor-verbindingen en van stellingen, de heer J. W. E. Adér, scheidkundig ingenieur, geboren te Batavia.

NIJMEGEN. — R.-K. Universiteit. — Doctoraal examen rechten de heer F. E. Hoozemans, te Tilburg.

Eindexamens gymnasia.

ROTTERDAM. — Marnix Gymnasium. — Ie Groep. Geslaagd voor diploma A de heeren: I. Bos, O. W. Bouwsma, E. Dienier, L.

Emmerzaal, C. J. Gall, B. van Gelder, D. Roest en A. Staat.
Het examen wordt voortgezet met twee kandidaten.

's-GRAVENHAGE. (St. Aloysius-college). Eerste groep. Geex. 10 cand. Afgew. 2. Geslaagd voor diploma A Jan Nota te Scheveningen, Hugo Klooster te den Haag, Joep Diepen te Tilburg, Marcel Mignot te Eindhoven en Jos. van Bijsterveld te Voorburg.
Met drie kandidaten wordt het examen voortgezet.

KERKNIEUWS

Evang. Luth. Synode

Zitting van 2 Juni.

In de voortgezette vergadering bracht ds. Drijver verslag uit over het beheer van de synodale fondsen en geldmiddelen. De commissie zag de rekeningen aan en stelde voor het beheer goed te keuren en de synodale commissie te dechargeeren met dat voor haar werk en den boekhouder haar erkentelijkheid te betuigen. Zij stelt voor, het weduwen-pensioen te bepalen op f 550 en de synodale commissie te machtigen zoo noodig f 5000 te gelden te maken, welke voorstellen met algemeene stemmen worden aangenomen. De voorzitter dankt de commissie van rapport en de financieel commissie voor haar werk.

Aan de orde is een voorstel der synodale commissie om het blanco stemmen bij mondelinge stemming te verbieden. Het voorstel wordt met 16 tegen 3 stemmen aangenomen.
Een voorstel der synodale commissie om de mogelijkheid te scheppen tot verlenen van dispensatie van art. 1 litt. g van het reglement op de plichten en rechten der proponenten, waarbij bepaald wordt, dat zij gedurende een half jaar zich stellen onder leiding van een predikant in ons land of elders, die hem de praktijk van het ambt binnenvoert, wordt aangenomen met algemeene stemmen.

Het voorstel tot aansluiting van de Evang. Luth. kerk bij den Raad van Nederlandsche Kerken voor praktisch Christendom wordt aan genomen; ds. Schutte vertegenwoordigt de Evangel. Luth. Kerk.

De kerkeraar van Apeldoorn heeft voorgesteld, voor de nominatie bij predikantsbeoefening ten minste 3, maar ten minste 2 personen voor te stellen. Het voorstel wordt verworpen.
Eenige leden der gemeente te Amsterdam hebben een bezwaarschrift tegen verkoop der Ronde Lutherse kerk te Amsterdam, bij de synode ingediend. Het plan is naar de mening der adresstanten niet voldoende voorbereid en in strijd met het plaatselijk reglement van Amsterdam. Adresstanten betrouwen een eventueel verkoop der kerk op historische gronden en meenen, dat de belangen van het hoog-Deutsche deel der gemeente en van den predikant van dat gedeelte door den verkoop zou worden geschaad; immers deze laatste verzamelt daar in dien regel zijn leden.

Uit de besprekingen over het protest-adres blijkt, dat men niet zeker is over al- of niet wetsverviending; wel is de vergadering het me- adressedanten eens, dat de verkoop op ideale gronden zou zijn te betreuren. Daarnaast zit- ten aan de zaak zoodoel moeilijkheden vast — het hangt samen met het moeilijke groot- stadsprobleem — dat het geraden is, geen over- lichte besluiten te nemen.

Een zeer uitvoerige bespreking wordt een mo- tie aangenomen, waarin wordt vastgesteld, dat deze zaak niet alleen een „Amsteramsch Lutherch, maar een algemeen Nederlandsch Lutherch belang is naar aanleiding waarvan de synode besluit den Amsterdamschen kerke- raad te verzoeken de uitvoering van het besluit tot verkoop op te schorten, totdat een com- missie uit de synode over deze zaak overleg met den grootkerkeraar te Amsterdam zal hebben gepleegd en daarover rapport aan de synode zal hebben uitgebracht.

De vergadering wordt daarna verdaagd tot heden.
Aan de orde is het rapport over de wer- kzaamheden der synodale commissie 1930-1931.
Ds. Drijver brengt het rapport uit. Dit be- handelt in het algemeen interne zaken. Voor- stellingen worden de handelingen der synodale commissie goed te keuren en haar te danken voor haar werk. De synode vereenigt zich met het rapport.

Aan de orde is een voorstel der synodale commissie tot wijziging van reglements-be- palingen, teneinde het proponentsexamen open te stellen ook voor niet-Evang. Luth. stude- enten, inzonderheid Hersteld Evng. Luth. stu- denten, en een ander volgens besluit der sy- node van 1929. Ingekomen is ook het advies van curatoren.

Een lid der wetscommissie verklaart, dat het advies der curatoren en de adviezen van ker- keraden hebben doen zien, dat in deze ver- gadering moeilijk door amendementen recht zal kunnen worden gedaan aan de gemaakte be- zwaren en opmerkingen. Hij stelt voor namens de wetscommissie de zaak weer in haar handen te stellen, om haar nog beter voor te bereiden.

De praes-adviseurs meenen, dat allereerst noodig is, dat de hersteldelijke werkelijk hun seminarium opheffen; doen zij dat niet, dan is deze geheele herziening overbodig, want met het oog-daarop zal al deze dingen voorbereid. Zij meenen ook, dat de regeling van deze zaak zeer moeilijk zal zijn.
Voordat een besluit wordt genomen, wordt eerst met op één na algemeene stemmen be- slist, dat het proponent-examen zal open- staan voor allen. Daarna wordt het voorstel om het onderwerp nog eens in studie te ne- men, met algemeene stemmen aangenomen.

Aan de orde is de resolutie van den we- reldbond der kerken. De synodale commissie adviseert, de grondgedachte van de resolutie te aanvaarden, maar te verwerpen, dat de kerk zal weigeren een oorlog aan te moedigen of te steunen, indien de regering heeft geweigerd een bonafide aanbod te aanvaarden om het ge- schil aan arbitrage te onderwerpen (punt 4 der resolutie), omdat de kerk geen orgaan heeft om te oordeelen of zoodanig aanbod bonafide is gedaan. Met 16 tegen 4 stemmen wordt ver- worpen de resolutie van Avignon, met even- veel stemmen aangenomen het advies der sy- nodale commissie.

Na de rondvraag werd de vergadering met gebeld gesloten.

Beginselverklaring van het Vrijzinnig Protestantisme

De Centrale Commissie 1931 van het Vrijz. Protestantisme heeft een beginselverklaring op- gesteld, waaraan het volgende ontleend is:
In de onder ons bestaende verlangens om tot formulering te komen van den geloofsinhoud van het Vrijzinnig Protestantisme heeft de Cen- trale Commissie als voorloper gevonden tot de volgende overweging en verklaring.

Zij oordeelt dat het Vrijzinnig Protestantis- me principieel verlangt vrijheid van geloof en geweten, mede om vrije ontwikkeling van het godsdienstig leven te bevorderen. Historisch en actueel doen zich onder de aanhangers van het Vrijzinnig Protestantisme dan ook verschillende opvattingen voor. Een uitgebreide geloofsbe- lijdenis, waarin allen hun godsdienstige en zede- lijke overtuigingen vinden uitgesproken, kan de Centrale Commissie niet mogelijk achten.
Wie deze opvattingen wil leeren kennen, moge allereerst verwezen worden naar zoodoel gestuuten als voorloper uit Vrijzinnig Protestantisme kringen.

De Centrale Commissie legt hierbij een uit haar midden voortgekomen beginselverklaring over aan de tot haar behoorende groepen.
Terwijl ook in de bezem der C.C. verschil van inzicht bestond ten aanzien van deze ge- loofsverklaring, meent zij, dat het wenschelijk is, deze ter overweging aan te bieden aan de tot haar kring behoorende groepen.

Dit stuk tracht uit te drukken wat er leeft in den Vrijzinnig Protestantischen kring. Intus- schen is de C. C. overtuigd, dat ook in dit stuk velen, die wij gaarne tot de onzen rekenen, slechts voor een deel hun geloof zullen vinden uitgedrukt. Zoodoel met rijker godsdienstige ervaring, klaarder bezinning als met twijfel en zoeken wil het Vrijzinnig Protestantisme steeds ten volle rekening houden om bovengenoemde redenen.

1. Wij, die ons Vrijzinnig Protestantisme noe- men, vinden onze eenheid in een overeenstem- ming van godsdienstig beginsel. Deze overeen- stemming brengt ons samen, ook al zijn wij verdeeld over verscheidenheid van kerkevoet- schappen, kringen en organisaties der Christen- heid.

2. Wij vinden de belijdenis van ons geloof niet toereikend bepaald in de uitdrukkingen, die de Christenheid tot heden heeft gevonden. Wij erkennen de noodzaak van een ontwik- keling der belijdenis. En dit voerest, omdat ons geloof niet alleen bepaald is door wat God ons heeft geschonken in het verleden, maar mede door wat God schenkt in heden en toekom- st. Verder, omdat hetgeen gaandar is, niet samenvalt met hetgeen volstrekt geldig is. Voor personen en groepen handhaven wij dan ook de vrijheid om onbelemmerd te getuigen in het ge- dach en daad van hetgeen God hun schenkt, opdat het gangbare tot het geldige nader moge.

3. Dat wij geloven, wil zeggen dat wij den zin en de bestemming van ons leven niet vin- den in ons eigen believen, noch in het believen van eenige menschelijke gemeenschap, doch in die grootsche en verheven werkelijkheid, die wij aanduiden met den naam van God.

4. Wij komen tot geloof uit kracht van de werkelijkheid, die ons noodzaak ons toe te ver- trouwen aan haar verheven zin en bedoelen. Om de noodzaak daarvan en de eeuwige zekerheid van het daarin ontsloten heil aan te duiden, spreken wij van God.

5. Wij zijn er om van bewust dat wij zoo spre- ken wat God voor ons is, van Gods liefde. Dat de Volheid Gods daarin niet bevat is, er- kennen wij.

6. Wat wij in geloof hebben ontvangen, dan- ken wij aan de middelen waardoor God ons het heil schenkt. Geen bemiddeling is voor ons van zulk een betekenis als in den schat der Christenheid is gegeven, die teruggaat op Jezus Christus.

Op den grondslag van het Evangelie van Jezus Christus heeft de Christenheid voortge- bouwd, gelijk ook wij dat willen doen volgens de beginselen van het Protestantisme; het Pro- testantisme zien in zijn broeden niet leerstel- ligen vorm, dien wij sedert eeuwen als Vrijzinnig Protestantisme kennen.

6. Ons geloof brengt ons tot het aanvaarden van een bestemming, die ver boven mensche- lijke willekeur uitgaat en wier vervulling wij verwachten, omdat de bestemming van den mensch door God bestemd is.

7. Ons aardsche leven dient naar ons geloof tot vervulling van onze bestemming, die Gods zaak blijft tot in en over den dood. Zoodoel geloofvigen, zoo veleerleel aanschouwing van den dood. Niettemin is er overeenstemming in de overtuiging van Gods heerschappij over den dood.

8. Omdat wij ons geloof ontvangen en ont- wikkelen door bemiddeling, erkennen wij de betekenis van een gemeenschap der geloovigen, die op aarde den schat der Godsgaven bewaart en ontwikkelt. Deze Onzekerde Kerk neemt op aarde gestalte aan in kerken, die aan haar deel hebben.

9. Ons levensgedrag is door ons geloof be- paald, in zoodoel van alle eigenliefsche zondig- achten. Aan God verantwoordelijk, hegeren wij te worden vrij van eigenliefsche, alle men- schen ziende in het licht der Liefde Gods.
10. Daar ons gemeenschappelijk geloof in het persoonlijk zieleleven tot ontwikkeling komt, kunnen wij tegenover anderen alleen bemidde- lende werken. In 't bijzonder tegenover onze kinderen. Deze bemiddeling trachten wij te brengen, omdat onze bestemming ook de hunna is; zij en wij hebben te hoorzamen aan wat meer is dan wij. Maar wij zijn overtuigd dat vrijheid in de opvoeding een onmisbare voor- waarde is om in het persoonlijk zieleleven het geloof te ontwikkelen.

11. In ons verkeer met hen die wel geloof hebben, maar meer verschil dan overeenkomst zien met ons, gaan wij uit van de overtuiging dat God in allen openbaar wordt, maar dat wij te belijden hebben, wat wij hebben ontvangen. Overigens vertrouwen wij, dat het menschedom in toenemende mate een gemeenschappelijk geschiedenis krijgt, en dat daardoor een betrie- ning van de betrekking der godsdiensten en geloofsinstellingen zal worden voorbereid.
12. Levend uit de kracht Gods, die onze haren verandert, gelooven wij dat de menschen- wereld de heerlijkheid van het Godsrijk open- baren zal van geslacht tot geslacht.

NED. HERV. KERK.

Dr. T. Lekkerkerker te Delft heeft voor het beroep naar Waarder bedankt.

doen staat is, dat wij zoo spoedig mogelijk den inspecteur hier krijgen. Ik zal er zelf wel even heengaan, ik heb toch mijn auto aan de poort staan en jij, agent, zorg ervoor, dat niemand de kamer binnenkomt waar het lijk ligt totdat ik terugkom. Wilt gij daar ook even op letten, Tapp? Ik zal zoo gauw als ik kan den inspecteur halen.”

Tapp verklaarde dat hij en Middleton be- hoorlijk zouden opletten en de dokter en ik wandelden terug naar den hoofdingang en gingen de oprijlaan af.

„Het is een vreemde geschiedenis”, mompelde hij, zoodra wij wat van de andere wereld verijderd waren. „Wat denkt u ervan?” „Ik snap er niets van”, zei ik. „Ik sta gewoon paf. Zeker is het, dat het de nieuwe Lord S. is. Maar wat hij hier deed? Gisteren- morgen heb ik hem nog gezocht in Jermyn Street om hem te vertellen, dat zijn ook gestorven was, maar vond hem niet thuis. De eigenaar van het pensioen vertelde mij, dat hij vermoedelijk naar de races was, naar Liverpool.”

„Ja, het is de tijd van de Grand National”, zeide de dokter, knikkend. „Maar wij weten wel waar hij was. Maar wat deed hij hier? Weet u iets van hem? Ik ben hier in de huurt nog maar een nieuweling.”

„Het eenige wat ik weet is, dat het nogal een wild heer was, en een vreemd heer. Hij heeft al in heel wat moeilijkheden gezeten.”

„En de oude Lord was fabuleus rijk naar ik hoorde”, zeide de dokter. „Kwam deze jongeman voor alles op, ook voor den titel?”

„Voor alles”, antwoordde ik. „De oude heer heeft geen testament achtergelaten, weigerde absoluut, welke wilbeschikking ook, te maken.”

„Wie treedt er dan nu in de rechten?” vroeg hij met blijkbare nieuwsgierigheid, „wie is er nu aan de heurt?”

„Zooover als ik weet een neef van den vermoorden Humphrey, een zekere Maxwell Starke, ook een neef van den oude Lord.”

„Een raar zaakje”, zei de dokter, „hier

zijn we bij den wagen; laten we maar op- schieten. Waar gaat u heen?”

„Ik ga mijn chief telegraferen”, zeide ik. „Dan komt u daarna zeker weer hier terug? Het is goed dat u een oogje in het zeil houdt, dat die stomme agent geen dom- heden kan uithalen.”

Hierna scheidden onze wegen en begaf ik mij naar het postkantoor. Het nieuws van den moord had zich reeds verspreid, Emmy Tapp had het zeker verteld; zoodat ik overal groepjes menschen de hoofden bij elkaar zag steken en mij nieuwsgierig nakijken. Ook de juffrouw achter het loket toonde groote belangstelling en las het uitgebreide telegram aan Farbrake gretig door.

„Is het dus waar, mijnheer?”

Ja juffrouw, het is waar; kende U mijn- heer Humphrey?

Twee of drie jaar geleden is hij een tijdje op het kasteel geweest en toen heb ik hem wel eens gezien, mijnheer. Hij — en hier liet ze haar stem tot een zach geluister dalen — was een slecht mensch.

Er kwam nu juist iemand binnen en na- dat ik de juffrouw nog eens nadrukkelijk om een spoedige verandering had gevraagd, begaf ik mij weer naar het kasteel. Een groepje dorpelingen was de oprijlaan opge- loop en tot aan de voordeur, waar Middle- ton hen vaderlijk terugwees met de woorden „kom menschen, ga nu naar huis, ik mag jullie toch niet binnen laten en kan jullie niets meer vertellen, wat je zelf al niet weet. Mijnheer Mailey, vervolgde hij tegen mij, de dominee is zoo juist gekomen en heeft een nieuwe ontdekking gedaan. Hij is hier met de situatie goed op de hoogte en zegt dat de kast met de kostbare familietukken is opengebroken en er een paar van de kostbaarste stukken zijn weggenomen.

HOOFDSTUK IV.

De eenzame auto.

Ik trad het huis binnen en trof in de ont- bijkamer den snuggeren agent aan, die vol

belangstelling luisterde naar het gesprek van den dominee met Tapp in de bibliotheek.

Dominee zegt, dat er gestolen is, fluise- tude hij; goud en zilver en nog een paar andere dingen ook. Hij weet precies wat er weg is, doordat hij met den oude Lord altijd in die dingen rondschardde.

Ik zou wel een inventaris kunnen opma- ken, hoorde ik den dominee zeggen; ik ken den inhoud van de kast precies en van de boekenplanken ook. Hij keerde zich om en keek mij over zijn uilenbril aan. Zoo, daar hebben we het jongens van Farbrake ook. Behalve een noordenaar, is er hier een inbreker ook geweest, jonge man. Mist U bepaalde dingen, dominee? vroeg ik.

Hij trad op een kast toe, die tusschen twee rijen boekenplanken was ingebouwd. Kijk, deze kast is geforceerd. U kunt de beschadigingen zien door het breekkijzer. Het slot is gebroken. Zooda U ziet, een aardige verzameling kostbaarheden. Ik kende die